

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Благоевград, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас И.ов

при участието на секретаря Лилия Мл. Дренкарска
като разгледа докладваното от Атанас И.ов Гражданско дело № 20221210101857 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по подадена искова молба от „Ю.“, ЕИК, чрез адв. Х. И., **против** Д. Я. Т., ЕГН *****.

Навежда се в молбата, че по силата и при условията на Договор за потребителски кредит № **FL1130901** от **28.10.2020 г.**, сключен между „Ю. ”, ЕИК, от една страна и от друга страна - **Д. Я. Т., ЕГН: *******, като Кредитополучател и **И. М. Б., ЕГН *******, като Кредитополучател, Банката е предоставила на Кредитополучателите кредит в размер на **16512,00 лв.** (шестнадесет хиляди петстотин и дванадесет лева), които суми Кредитополучателят се задължава да ползва съгласно условията на чл. 1 от Договора и Кредитополучателите се задължават да върнат ползвания кредит, заедно с дължимите лихви, в срокове и при условията на продесния договор, видно от уговореното в чл. 1 от Договора. Подържа се, че в съответствие с договора, Кредитополучателите са усвоили предоставените от Банката парични средства в размер **16512,00 лв.** (шестнадесет хиляди петстотин и дванадесет лева), от разплащателна сметка: IBAN: BG, разкрита на името на **Д. Я. Т.** при „Ю.“, като видно от представеното към исковата молба банково бордеро № **/28.10.2020 г.**, средствата по кредита са усвоени на 28.10.2020 г. изцяло.

Навежда се, че по силата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Договора, за усвоения кредит Кредитополучателите дължат на Банката за първите дванадесет месеца от срока на издължаване на договора, лихва изчислена при прилагане на фиксиран годишен лихвен процент в размер на **6.950 %** (шест цяло деветстотин и петдесет) процента.

По силата на чл. 3, ал. 1, т.2 от Договора, за усвоения кредит Кредитополучателите дължат на Банката от тринадесетия месец до крайния срока на издължаване на договора,

променлива годишна лихва в размер на сбора от Референтния лихвен процент ПРАИМ на Банката плюс фиксирана договорна надбавка. Към момента на сключване на процесния договор Годишният лихвен процент по Договора е в размер на **6.950 %** (шест цяло деветстотин и петдесет) процента.

Навежда се, че съгласно договореното в чл. 3, ал. 2 от Договор за потребителски кредит N° от ., референтният лихвен процент ПРАИМ на Банката за необезпечени кредити в лева се определя от Комитета по управление на пасивите и активите на Банката (АЛКО), съгласно Методология на Банката за определяне на референтен лихвен процент ПРАИМ по потребителски и жилищно-ипотечни кредити, публикувана на интернет страницата на Банката — www.postbank.bg и представляваща неразделно приложение към процесния договор, като кредитополучателят е запознат със съдържанието ѝ, за което е положил подписа си върху всяка една от страниците ѝ.

Поддържа се, че дължимите лихви се начисляват от датата на усвояване на кредита по процесния договор, като за начална дата се счита датата на заверяване на банковата сметка, посочена в чл. 2, ал. 1 от Договора за кредит.

Навежда се, че в чл. 2, ал. 2 от Договора за потребителски кредит страните уговарят и дължимостта на такси и комисионни за проучването и отпускането на процесния кредит, както и по отношение на разплащателната сметка, предназначена да обслужва кредита.

С случай, че по време на срока на Договора, обявената стойност на ПРАИМ е отрицателна, то при определяне на Годишния лихвен процент по кредита за съответния период от срока на Договора, през който това обстоятелство е налице, референтният лихвен процент ще се приема и прилага със стойност 0 % (нула процента).

Поддържа се, че съгласно чл. 3, ал. 8 от Договора страните се съгласяват, че Годишният процент на разходите (ГПР) по кредита е в размер на **8.70 %**(осем цяло петдесет и пет стотни) процента. Съгласно чл. 2, ал. 2 във връзка с чл. 5 от Договора, Кредитополучателите дължат и такси и комисионни за обслужването и изпълнението на платежни операции от Разплащателната сметка.

Навежда се че претендираната сума от Ищеца в общ размер на 7,00 лева (седем лева) — такси за периода от 07.01.2022 г. до 06.02.2022 г. представлява сбор от: 1 бр. такси за действия по ограничаване на негативните последици при просрочие, начислени съгласно чл. 2, ал. 2 от Договора и Тарифа за таксите и комисионните на Банката, раздел XV, б. В, т. 10.

Навежда се, че в чл. 7 страните договарят, че процесният кредит се погасява на анюитетни месечни вноски, включващи лихва и главница и посочени като брой, размер и падеж в нарочен погасителен план, представляващ неразделна част от договора за кредит. Съгласно чл. 4, погасителните вноски се заплащат на съответната падежна дата от съответния месец, посочена в погасителния план, а ако падежът на погасителната вноска съвпадне с неприсъствен ден, тя следва да бъде направена в последния работен ден преди падежа.

Съгласно чл. 6 във вр. с чл. 7 и чл. 8 от Договора за потребителски кредит и видно от

представения като доказателство погасителен план, погасителните вноски се изплащат до 17-то число на месеца, като крайния срок за погасяване на кредита, включително дължимите лихви е до **17.10.2027 г.** Общият брой на погасителните вноски е 52, като погасителният план е подписан от страните по Договора за потребителски кредит и е неразделна част от него.

Твърди се, че при просрочие на дължимите месечни погасителни вноски, както и при предсрочна изискуемост на кредита, Кредитополучателят дължи лихва за времето на забава (мораторна лихва) върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава, чийто размер се определя от Министерски съвет (по арг. от чл. 9 от Договора за потребителски кредит).

Длъжниците не са изпълнили договорните си задължения за заплащане на дължините погасителни вноски съгласно чл. 3 до чл. 8 от Договор за потребителски кредит № от **28.10.2020 г.**, а именно: - Не са заплатили на „Ю.“ всички месечни вноски, включващи лихва и главница, с размер и падеж — съгласно погасителния план към процесния договор; - Не са заплатили дължимите на Банката по настоящия договор лихви (неустойки) за времето на забава върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава, съгласно чл. 9; - Не са заплатили дължимите на Банката по процесния договор такси.

Навежда се, че съгласно договореното в чл. 19 от процесния Договор, всички уведомления и изявления във връзка с договора трябва да бъдат направени в писмена форма и ще се считат получени, ако по факс, чрез лично доставяне или чрез изпращане по пощата с обратна разписка или с препоръчана поща, с куриер или по електронна поща достигнат до адресите на страните, посочени в началото на договора.

Твърди се, че длъжниците не изпълнили договорните си задължения, относно погасяване на дължимите вноски по погасителния план, представляващ неразделна част от Договора за потребителски кредит. На основание чл. 14 от Договора, поради неплащане в уговорения срок на погасителна вноска с падеж 17.06.2021 г., съгласно погасителния план, Банката е обявила предсрочната изискуемост по кредита, без да се прекратява действието на договора, след писмено уведомяване на длъжника. Изявлението на кредитора за отнемане на преимуществото на срока е обективизирано в Покана чрез ЧСИ М. К. с № 891 в регистъра на КЧСИ и район на действие ОС-Благоевград. В случая се касае за т.нар. фингирано връчване, като доколкото адресата на поканата не е открит на посочения в договор адрес, съвпадащ с регистрираните такива, въпреки усилията на връчителя и направените няколко посещения, поканата е счетена за връчена при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК на 21.12.2021г., като това е и датата, която ищеца счита за обявяване на предсрочна изискуемост на задължението. Възможността за фингирано връчване изрично е договорено между страните и в чл. 19 от процесния договор.

Твърди се, че за обявяването на предсрочна изискуемост на кредита е уведомен и съкредитополучателя **И. М. Б.** с Покана чрез ЧСИ М. К. с № 891 в регистъра на КЧСИ и район на действие ОС- Благоевград.

Навежда се, че претендираната от заявителя сума в общ размер на **120,00 лв.** — обезщетение за уведомяване, представлява сбор от разходите на Банката, във връзка с връчване на покана/ни до длъжниците за обявяване предсрочната изискуемост на кредитното задължение, приложена/ни като доказателство към заявлението, подлежащи на обезщетяване, съгласно чл. 309а, ал. 1, предл. 2 от ТЗ. Сумите са действително заплатени от Банката, като към заявлението са приложени доказателства, удостоверяващи извършените плащания към връчителя.

Поддържа се, че предвид разрешението, дадено в т. 18 на Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, а именно, че предсрочната изискуемост на вземането, произтичащо от договор за банков кредит настъпва, след като банката е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем и е обявила това на длъжника, за което заявителят трябва да представи доказателства заедно с извлечението от сметка, се прави довод, че съобщаването на длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост е необходимо условие за защита правата на кредитора и стартиране на настоящото съдебно производство по издаване заповед за изпълнение. Предвид това, намираме че разходите по това необходимо уведомяване на длъжника за обявяването на изискуемостта следва да са в тежест на неизправната страна, т.е. на длъжника, поради което същите се претендират в депозираното от заявителя заявление по чл. 417 ГПК.

Твърди се, че на **17.02.2022 г.** „Ю.“ подава заявление за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417, т. 2 от ГПК, допускане на незабавното ѝ изпълнение и издаване на изпълнителен лист срещу Длъжниците, по което е образувано **ч. гр. д. № 20221210100409/2022 г. по описа на Районен съд — Благоевград. ГК. 1 състав.** По подаденото заявление е подадено възражение по чл. 414 ГПК от страна на длъжниците.

Поради неизплатеното задължение от Кредитополучателите, и с оглед на обстоятелството, че е подадено възражение от страна на длъжника Д. Я. Т., и на основание чл. 422, вр. чл. 414 ГПК, вр. с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД за доверителя ми „Ю.“ се поражда правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Прави искане пред съда да бъде установено спрямо ответника, че съществува вземането в размер на **13 865.17 ав.** (тринадесет хиляди осемстотин шестдесет и пет лева и седемнадесет ст.) от които: **13 369,59 лв.** (тринадесет хиляди триста шестдесет и девет лева и петдесет и девет ст.) — главница; **368,58 лв.** (триста шестдесет и осем лева и петдесет и осем ст.) — мораторна лихва за периода от 21.12.2021 г. до 06.02.2022 г.; **7,00 лв.** (деветнадесет лева и петдесет и пет ст.) — такси за периода от 07.01.2022 г. до 06.02.2022 г.; **120,00 лв.** (сто и двадесет лв.) — обезщетение за периода за периода от 05.01.2022 г. до 07.01.2022 г., ведно със **законната лихва** върху главницата считано от датата на подаване на заявлението в съда — **17.02.2022 г., до окончателното плащане**, както и претендира ищеца заплащане на сторените по делото разноски.

Ответникът, в срока за подаване на отговор на исковата молба, е подал такъв, в който оспорва исковете. Навежда се, че договорот е недействителен, нищожен.

Навежда се, че за периода от юли 2021г. до началото на април 2022 г., от страна на банката ищец, са удържани от личната сметка на ответника суми в размер на над 8000 / осем хиляди / лева от получаваното месечно трудово възнаграждение, които са прехвърлени в сметката по която погасява ответника взетият кредит, както и суми в размер на 760 лева, внесени на каса в офис на банката.

Прави се довод, че това „изчезване“ на сумите от личната сметка и прехвърляне на същите по сметката, по която обслужва ответника кредита си, то ответника е проверил какво се случва. Така на 12.04.2022 г., след проверка в РС - Благоевград, узнал за издадената срещу ответника заповед за изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д.№ 409/2022г. в полза на банката ищец.

Оспорва се твърдението на ищеца за настъпила предсрочна изискуемост, тъй като много преди датата на подаване на заявлението пред РС – Благоевград - 17.02.2022г., банката ищец се е удовлетворила със сума в размер на 5597 лева, а след това и със сума в размер на около 3200 лева. Въпреки това, обаче, банката е подала заявление за издаване на заповед за изпълнение и ИЛ и по никакъв начин не е уведомила ответника нито че е настъпила предсрочна изискуемост, нито че има издадени Заповед и ИЛ.

Оспорва се Методологията, по която банката действа, като се прави довод, че страда от съществени пороци, като голямата част от измерителите, включени в нея противоречат на изискванията на ЗЗП и като такива са нищожни, а нищожните уговорки в един договор не пораждаат никакво действие от момента на тяхното постигане - те са правно нищо. Затова се прави довод, че от началото на плащане на вноските по договора от страна на ответника, е приложена нищожна методология.

Поддържа се, че в резултат на тази неправилна методология, задължението към днешна дата е почти в размер, колкото към датата на усвояване на сумата по кредита. Всички суми, които ответника е внасяла и всички суми, които от юли 2021 г. са прехвърлени за погасяване по кредита, няма информация къде и за какво са изразходвани, още повече по сметката, по която ответника погасява кредита са постъпили над 8760 лева.

Оспорва ответника всяко твърдение на ищеца, касаещо незаплащане на дължими по кредита вноски, лихви, неустойки и такси, тъй като със сумата в размер на 8760 лева, с която ищеца се е удовлетворил, би могло да се погасят повече от 30 вноски, като се прави довод, че кредита е надвнесен до 2024 година.

Оспорва се твърдението на ищеца, за настъпила предсрочна изискуемост, след писмено уведомяване до ответника.

Навежда се, че ответника не е получавал уведомление или покана от ЧСИ, както и не е намирал ответника залепени листа по вратата.

Възразява ответника срещу покана до ЧСИ М. К., както и срещу констативен протокол, издаден от ЧСИ М. Кацарски, поради нередовното връчване на книжа, касаещи предсрочна изискуемост по кредита.

Оспорва констативен протокол от 22.12.2021 г. на ЧСИ М.Кацарски.

Констативният протокол от ЧСИ не съдържа вярна информация, което твърдение изцяло поддържа, тъй като описаното- „... че никой не е намерен и по данни на съседите- не го познават...“ е пълен абсурд и описаните три дати по чл.47 ГПК не са достатъчно основание за уведомление. Прави се довод, че не е достатъчно в разписката да се запише, че никой не е намерен на тези три дати и по данни на съседите - не го познават.

Възражава относно твърдението на ищеца, че ответника е допуснала просрочие на 1 погасителна вноска.

Претендира ответникът разноси.

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не се явява законният представител, не се представлява, като с писмено становище поддържа изцяло исковата молба, считайки я за доказана по основание и размер.

Ответникът В. Х. Га, редовно призован, не се явява, представлява се от процесуален представител, която поддържа депозирания писмен отговор на исковата молба по съображенията, изложени в същия.

След съвкупен анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното ч. гр. д. № 409/ 2022 г. по описа на Районен съд – гр. Благоевград, ищецът е подал Заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 от ГПК, въз основа на което съдът е издал Заповед № 224/ 17.02.2022 г. за незабавно изпълнение на парично задължение, по силата на която е разпоредено длъжникът Д. Я. Т., с ЕГН: ***** и длъжникът И. М. Б., с ЕГН: *****, да заплатят солидарно на кредитора Ю. Б. АД, с ЕИК: , следните суми и на следните основания: - сумата от 13 369,59 лв. /тринадесет хиляди триста шестдесет и девет лева и петдесет и девет стотинки/ главница, на основание Извлечение от счетоводни книги по кредитна сделка № и Договор за потребителски кредит от 28.10.2020г., сключен между страните; -сумата от 368,58 лв. /триста шестдесет и осем лева и петдесет и осем стотинки/ лв. мораторна лихва за периода от 21.12.2021г. до 06.02.2022г.; - сумата от 7,00 /седем/ лева такси за периода от 07.01.2022г. до 06.02.2022г.; - сумата от 120,00 /сто и двадесет/ лева обезщетение за уведомяване за периода от 05.01.2022 г. до 07.01.2022 г.; - ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК - 17.02.2022г. до изплащането; - сумата от 277,30 /двеста седемдесет и седем лева и тридесет стотинки/ лева държавна такса; - смята от 811,06 /осемстотин и единадесет лева и шест стотинки/ лева адвокатско възнаграждение.

Съдът е изпратил съобщение до длъжниците за изпълнение на издадената заповед, като е подадено възражение в срока по чл. 414, ал. 1 от ГПК.

Видно е, че в законоустановения едномесечен срок за предявяване на установителен иск, от връчване на съобщението по чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, ищецът е депозирал настоящата искова молба само срещу длъжника Д. Я. Т., с ЕГН: *****.

Ето защо и въз основа на гореизложеното, съдът намира, че предявеният иск е допустим и за ищеца е налице правен интерес от търсената защита с предявения по чл. 422 от ГПК иск.

Установява се от приетите по делото писмени доказателства - Договор за потребителски кредит № от **28.10.2020 г.**, сключен между „Ю. ”, ЕИК, от една страна и от друга страна - **Д. Я. Т., ЕГН: *******, като Кредитополучател и **И. М. Б., ЕГН *******, като Кредитополучател, Банката е предоставила на Кредитополучателите кредит в размер на **16512,00 лв.** (шестнадесет хиляди петстотин и дванадесет лева), които суми Кредитополучателят се задължава да ползва съгласно условията на чл. 1 от Договора и Кредитополучателите се задължават да върнат ползвания кредит, заедно с дължимите лихви, в срокове и при условията на продесния договор, видно от уговореното в чл. 1 от Договора. Видно от банково бордеро № **1755452 /28.10.2020 г.**, средствата по кредита са усвоени на 28.10.2020 г. изцяло - кредитополучателите са усвоили предоставените от Банката парични средства в размер **16512,00 лв.** (шестнадесет хиляди петстотин и дванадесет лева), от разплащателна сметка: IBAN: BG, разкрита на името на **Д. Я. Т.** при „Ю.”.

По силата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Договора, за усвояния кредит Кредитополучателите дължат на Банката за първите дванадесет месеца от срока на издължаване на договора, лихва изчислена при прилагане на фиксиран годишен лихвен процент в размер на **6.950 %** (шест цяло деветстотин и петдесет) процента.

По силата на чл. 3, ал. 1, т.2 от Договора, за усвояния кредит Кредитополучателите дължат на Банката от тринадесетия месец до крайния срока на издължаване на договора, променлива годишна лихва в размер на сбора от Референтния лихвен процент ПРАИМ на Банката плюс фиксирана договорна надбавка. Към момента на сключване на процесния договор Годишният лихвен процент по Договора е в размер на **6.950 %** (шест цяло деветстотин и петдесет) процента.

Съгласно договореното в чл. 3, ал. 2 от Договор за потребителски кредит № от **28.10.2020 г.**, референтният лихвен процент ПРАИМ на Банката за необезпечени кредити в лева се определя от Комитета по управление на пасивите и активите на Банката (АЛКО), съгласно Методология на Банката за определяне на референтен лихвен процент ПРАИМ по потребителски и жилищно-ипотечни кредити, публикувана на интернет страницата на Банката — www.postbank.bg и представляваща неразделно приложение към процесния договор, като кредитополучателят е запознат със съдържанието ѝ, за което е положил подписа си върху всяка една от страниците ѝ.

Дължимите лихви се начисляват от датата на усвояване на кредита по процесния договор, като за начална дата се счита датата на заверяване на банковата сметка, посочена в чл. 2, ал. 1 от Договора за кредит.

В чл. 2, ал. 2 от Договора за потребителски кредит страните уговарят и дължимостта на такси и комисионни за проучването и отпускането на процесния кредит, както и по отношение на разплащателната сметка, предназначена да обслужва кредита.

Видно от договора, в случай, че по време на срока на Договора, обявената стойност на ПРАИМ е отрицателна, то при определяне на Годишния лихвен процент по кредита за съответния период от срока на Договора, през който това обстоятелство е налице, референтният лихвен процент ще се приема и прилага със стойност 0 % (нула процента).

Съгласно чл. 3, ал. 8 от Договора страните се съгласяват, че Годишният процент на разходите (ГПР) по кредита е в размер на **8.70 %**(осем цяло петдесет и пет стотни) процента. Съгласно чл. 2, ал. 2 във връзка с чл. 5 от Договора, Кредитополучателите дължат и такси и комисионни за обслужването и изпълнението на платежни операции от Разплащателната сметка.

Установява се, че претендираната сума от Ищеца в общ размер на 7,00 лева (седем лева) — такси за периода от 07.01.2022 г. до 06.02.2022 г. представлява сбор от: 1 бр. такси за действия по ограничаване на негативните последици при просрочие, начислени съгласно чл. 2, ал. 2 от Договора и Тарифа за таксите и комисионните на Банката, раздел XV, б. В, т. 10.

В чл. 7 страните договарят, че процесният кредит се погасява на анюитетни месечни вноски, включващи лихва и главница и посочени като брой, размер и падеж в нарочен погасителен план, представляващ неразделна част от договора за кредит. Съгласно чл. 4, погасителните вноски се заплащат на съответната падежна дата от съответния месец, посочена в погасителния план, а ако падежът на погасителната вноска съвпадне с неприсъствен ден, тя следва да бъде направена в последния работен ден преди падежа.

Съгласно чл. 6 във вр. с чл. 7 и чл. 8 от Договора за потребителски кредит и видно от представения като доказателство погасителен план, погасителните вноски се изплащат до 17-то число на месеца, като крайния срок за погасяване на кредита, включително дължимите лихви е до **17.10.2027 г.** Общият брой на погасителните вноски е 52, като погасителният план е подписан от страните по Договора за потребителски кредит и е неразделна част от него.

При просрочие на дължимите месечни погасителни вноски, както и при предсрочна изискуемост на кредита, Кредитополучателят дължи лихва за времето на забава (мораторна лихва) върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава, чийто размер се определя от Министерски съвет (по арг. от чл. 9 от Договора за потребителски кредит).

Съгласно договореното в чл. 19 от процесния Договор, всички уведомления и изявления във връзка с договора трябва да бъдат направени в писмена форма и ще се считат получени, ако по факс, чрез лично доставяне или чрез изпращане по пощата с обратна разписка или с препоръчана поща, с куриер или по електронна поща достигнат до адресите на страните, посочени в началото на договора.

Съгласно чл. 14 от Договора, при неплащане в уговорения срок на една или повече погасителна вноска съгласно погасителния план, Банката може да обяви предсрочната изискуемост по кредита, след писмено уведомяване на длъжника.

Видно от Покана чрез ЧСИ М. К. с № в регистъра на КЧСИ и район на действие ОС-

Благоевград, банката е направила изявление, че поради неизпълнение на договорни задължения за заплащане на дължимите по договора вноски – има неизпълнение на вноската с падеж 17.06.2021 г., прави задължението предсрочно изискуемо, без да прекратява действието на договора, считано от получаване на поканата, като е предоставен срок от седем дни, в който да се погаси задължението от длъжника.

Видно от констативен протокол от 22.12.2021 г. на ЧСИ М.К., че служител на кантората е посетил адреса на ответника на 06.10.2021 г., на 30.10.2021 г. и 07.12.2021 г., като на адреса никой не е отворил, като при разговор със съседите, които заявили, че не познават адресата. Установява се от протокола, че след като на 07.12.2021 г., призовкарят не намерил лице, което да получи, на основание чл. 47 ГПК призовкарят залепил уведомление, като в указания срок който изтекъл на 21.12.2021 г., не се е явил ответникът, за да получи книжката.

Видно от разписка от 07.12.2021 г. на призовкаря при ЧСИ М.Кацарски, че е залепено уведомление на входната врата на адреса на Д. Т., като е отбелязано по долу, че е посетен адреса на 06.10.2021 г., но няма никой на адреса, посетен е адреса на 30.10.2021 г., почивен ден, но няма никой на адреса и че е посетен адреса на 07.12.2021 г. и няма никой на адреса.

От приетото по делото заключение на вещо лице – основно и допълнително, които съдят кредитира, тъй като не са оспорени от страните, че на 25.11.2021 г. по сметката на ответника е постъпила сума в размер на 2037 лв., от която сума е платена на 25.11.2021 г., просрочена главница от 565.62 лв., просрочена възнаградителна лихва в размер на 458.31 лв., мораторна лихва в размер на 27.50 лв. и такси за обслужване в размер на 26.50 лв.

Установява се, че на 22.12.2021 г. по сметката на ответника е постъпила сума в размер на 1950 лв., от която сума е платена на 22.12.2021 г., просрочена главница от 24.22 лв., а остатъкът от сумата е разпределен за такси и възнаградителна и мораторна лихва.

Останалите писмени доказателства, съдят не обсъжда, тъй като са неотнормими към спора.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдят намира следното от правна страна:

По отношение допустимостта на установителния иск:

Предявеният положителен установителен иск, при така наведеното в обстоятелствената част и петитум на иска, въведени са три предмета на делото, при обективно евентуално съединяване на искове - по първия иск е спорното материално право да се иска установяване на съществуване на оспорено вземане от трето лице, което вземане е правото на вземане на банката да получи връщане на главница по договор за банков кредит, която правна квалификация е чл. 422 от ГПК, във връзка с чл. 430 от ТЗ, във връзка с чл. 79 от ЗЗД, по втория иск е правото на вземане на кредитора за лихви при забавено изпълнение, която правна квалификация е чл. 86 от ЗЗД, а по третия иск това е правото на вземане за разноси в процеса, която правна квалификация е чл. 78 от ГПК.

Срещу заповедта за изпълнение в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК е подадено

възражение от длъжника Т., като исковата молба е подадена в рамките на преклузивния едномесечен срок по чл. 415, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ГПК, за спазването на който съдът следи служебно, съгласно т. 5а от Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, поради което предявеният иск е заявен от надлежна страна пред компетентния за това съд и в определения срок /едномесечен от получаване на съобщението, за подадено възражение от страна на длъжника в заповедното производство/.

По отношение основателността на иска:

Ищецът следва е да докаже, по реда на пълното и главно доказване, процесуалните предпоставки на иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, наличие на изискуемо и ликвидно задължение, като в тежест на ищеца е да докаже изложените в исковата молба твърдения- да установи при условията на пълно и главно доказване, че между ищеца и ответника са били налице валидни облигационни отношения по силата на сключен конкретен договор за потребителски кредит; че е налице неизпълнение на задължения от страна на ответника; размера на задължението, както и настъпила предсрочна изискуемост на кредита.

Претенциите на ищцовото дружество произтичат от възникнали облигационни отношения с ответника, в качеството му на солидарен длъжник по силата на Договор за потребителски кредит, като не е спорно по делото, че ответникът е подписал договора, с оглед на което същият е породил своето правно действие.

Ищецът, в качеството си на кредитор, установи, че е изправната страна по договора, тъй като представените писмени доказателства освен сключването на договора установяват и предоставянето на сумата.

На следващо място, изискуемостта на вземането е обусловена от твърдяна настъпила предсрочна изискуемост на кредита – такъв правопораждащ факт е посочен в исковата молба, което обстоятелство, преценено през заявения петитум, обуславят предмета на делото, поради което съдът дължи произнасяне по него.

При иска по чл. 422, ал. 1 ГПК ищецът следва да докаже факта, от който вземането му произтича и едва след това ответникът следва да изчерпи и докаже възраженията си срещу неговото съществуване (чл. 154, ал. 1 ГПК). В случая ищецът твърди в заявлението и исковата си молба, че правопораждащият процесните вземания факт е сключен между ищеца и ответника договор за кредит, който след уведомление до длъжника е сатнал предсрочно изискуем, поради неизпълнение от ответника на падеж на една или повече погасителни вноски. Ищецът обаче не установява по несъмнен начин, че са налице предпоставките, обуславящи предсрочната изискуемост, както и не установява, че е уведомен длъжника за предсрочната изискуемост.

След като кредиторът се е позовал в заявлението и исковата молба на настъпила предсрочна изискуемост на кредита, то за да е настъпи правния резултат от предсрочната изискуемост, кредиторът трябва да установи основанията за предсрочната изискуемост и че е уведомен длъжника за нея.

Правото да се обяви кредита за предсрочно изискуем е на кредитора и с

упражняването му длъжникът губи преимуществото на срока по договора за кредит – по аргумент от чл. 66 от ЗЗД, съгласно който, кредиторът не може да бъде принуден да приеме изпълнение на части, макар задължението да е делимо. В Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 година на ВКС по тълкувателно дело № 4/2013 година, ОСГТК в чиято т. 18 е прието, че в хипотезата на предявен иск по чл. 422, ал. 1 ГПК за вземане, произтичащо от договор за банков кредит с уговорка, че целият кредит става предсрочно изискуем при неплащането на определен брой вноски или при други обстоятелства, и кредиторът може да събере вземането си без да уведоми длъжника, вземането става изискуемо с неплащането или настъпването на обстоятелствата, след като банката е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем и е обявила на длъжника предсрочната изискуемост.

Съгласно чл. 14 от Договор за потребителски кредит № от **28.10.2020 г.**, при неплащане в уговорения срок на една или повече погасителна вноски съгласно погасителния план, Банката може да обяви предсрочната изискуемост по кредита, след писмено уведомяване на длъжника.

Фактическият състав е обусловен от неплатена една или повече погасителни вноски и писмено уведомяване на длъжника.

В случая, ищецът твърди, че на основание чл. 14 от Договора, поради неплащане в уговорения срок на погасителна вноски с падеж 17.06.2021 г., съгласно погасителния план, Банката е обявила предсрочната изискуемост по кредита, без да се прекратява действието на договора, след писмено уведомяване на длъжника.

Видно от заключението на вещото лице, на 25.11.2021 г. по сметката на ответника е постъпила сума в размер на 2037 лв., от която сума е платена на 25.11.2021 г., просрочена главница от 565.62 лв., просрочена възнаградителна лихва в размер на 458.31 лв., мораторна лихва в размер на 27.50 лв. и такси за обслужване в размер на 26.50 лв., а на 22.12.2021 г. по сметката на ответника е постъпила сума в размер на 1950 лв., от която сума е платена на 22.12.2021 г., просрочена главница от 24.22 лв., а остатъка от сумата е разпределена за такси и възнаградителна и мораторна лихва.

Следователно няма нито твърдения, нито е установено, че към датата на твърдяната исковата молба – 21.12.2021 г. – датата, на която банката счита кредита за предсрочно изискуем, че е налице основание за изявлението за предсрочна изискуемост, предвидено в чл. 14 от Договор за потребителски кредит № от - неплащане една или повече погасителна вноски съгласно погасителния план, тъй като към тази дата е налице плащане.

На второ място, изявлението на кредитора за отнемане на преимуществото на срока, обективизирано в Покана чрез ЧСИ М. К. с № в регистъра на КЧСИ и район на действие ОС-Благоевград, че се предоставя седемдневен срок от получаване на съобщението, в който да се погасят задълженията по договора. Този срок, който се твърди, не е настъпил.

На следващо място, предсрочната изискуемост настъпва, ако е налице неплатена погасителна вноски към датата на писменото уведомяване на длъжника.

В случая, не може да се направи извод, че е налице фингирано връчване, доколкото се

твърди, че адресата на поканата не е открит на посочения в договор адрес, съвпадащ с регистрираните такива, въпреки усилията на връчителя и направените няколко посещения, поканата е счестена за връчена при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК на 21.12.2021 г., като това е и датата, която ищеца счита за обявяване на предсрочна изискуемост на задължението.

Прието е в съдебната практика – решение № 147/ 26.01.2021 г. на ВКС по т.д. № 2256/ 2019 г., че когато при първото посещение на посочения по делото адрес на ответника, връчителят не намери адресата или друго лице, което е съгласно да приеме съобщението, той трябва да потърси сведения дали адресатът пребивава там. Ако връчителят намери сведения, било че ответникът живее на адреса, било че от известно време или никога не е пребивавал там, той трябва да ги удостовери в разписката към съобщението. При получени сведения, че ответникът не живее на адреса, връчителят няма защо да го посещава повече. В случаите, при които се установи, че ответникът пребивава на адреса, той трябва да положи усилия да узнае, по кое време може да бъде намерен там, за да направи следващото посещение тогава. Ако и при второто посещение не може да се осъществи връчване, връчителят трябва да направи най-малко още едно посещение, като времето между първото и последното трябва да е повече от един месец. При последното посещение връчителят поставя уведомление, като попълва в него датата на поставянето му и го подписва. Връчването чрез залепване на уведомление е възможно само на регистрирания настоящ адрес /ако той е различен от постоянния/ или на регистрирания постоянен адрес /ако няма различен настоящ/. Залепването на уведомление на друго място е без правно значение.

Настоящият състав споделя правното разрешение на въпроса, дадено с цитираното решение на ВКС, с оглед което и при установените по делото данни за изпращане на поканата до длъжника /в която е отразено, че поради просрочие на повече от една вноски банката не прекратява действието на договора, но обявява предсрочната изискуемост на дълга/, чрез ЧСИ, като връчването ѝ е осъществено чрез залепване по чл. 47 от ГПК, след осъществяването на три посещения на адреса на длъжника, удостоверено в констативен протокол на ЧСИ и в разписка на призовкар при ЧСИ, в която разписка е отразено, че се и залепва съобщение на входа на адреса, като не са отразени и останалите обстоятелства във връзка със залепване на уведомлението – не е посочено къде е залепено уведомлението /на входната врата на апартамента или на жилищната сграда/, същото пуснато ли е в пощенската кутия на адреса, имало ли е достъп до такава и достъп до адреса. С оглед на това, не може да се извърши преценка дали по отношение на адресата наистина са били налице предпоставките за приложение на чл. 47 ГПК и съответно - дали връчването е редовно /в този смисъл са и определения № 47 от 17.01.2011 г. на ВКС по т. д. № 719/2010 г., II т. о., ТК и определение № 141 от 2.02.2010 г. на ВКС по ч. т. д. № 496/2009 г., I т. о., ТК/. **Още повече, не представени съобщения и разписки към тях с отбелязвания в тях кога е посетен адреса, какви данни са събрани и какви действия са извършени**, то следва извод, че процедурата по чл. 47 от ГПК е била опорочена, респективно банката не е упражнила надлежно правото си да обяви процесният кредит за предсрочно изискуем преди подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение.

В конкретния случай, такова изявление за настъпила предсрочна изискуемост не е надлежно съобщено на длъжника, поради което искът е неоснователен.

Предявената искова претенция се явява изцяло неоснователна, поради невъзможността на кредитора да ангажира отговорността на ответника.

Предвид гореизложените правни изводи, съдът намира за несъстоятелно обсъждането на останалите, релевирани в писмения отговор, възражения.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора при настоящото му разглеждане, разноски се дължат само в полза на ответника, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, който предвижда, че ответникът има право на разноски съразмерно с отхвърлената част от иска.

В хода на настоящото производство ответникът е претендира сумата от 1200,00 лева – за заплатено адвокатско възнаграждение и сумата в размер на 400 лв. възнаграждение за вещо лице. За същото са представени доказателства за извършване на този разход, поради което същото следва да бъде включвано в размер на разноските.

При гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „Ю.“, ЕИК, чрез адв. Х. И., **против** Д. Я. Т., ЕГН *****, за признаване на установено съществуването на вземане в полза на ищеца срещу длъжника, че съществува вземането в размер на **13 865.17 лв.** (тринадесет хиляди осемстотин шестдесет и пет лева и седемнадесет ст.) от които: **13 369,59 лв.** (тринадесет хиляди триста шестдесет и девет лева и петдесет и девет ст.) — главница; **368,58 лв.** (триста шестдесет и осем лева и петдесет и осем ст.) — мораторна лихва за периода от 21.12.2021 г. до 06.02.2022 г.; **7,00 лв.** (деветнадесет лева и петдесет и пет ст.) — такси за периода от 07.01.2022 г. до 06.02.2022 г.; **120,00 лв.** (сто и двадесет лв.) — обезщетение за периода за периода от 05.01.2022 г. до 07.01.2022 г., ведно със **законната лихва** върху главницата считано от датата на подаване на заявлението в съда — **17.02.2022 г., до окончателното плащане**, като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА „Ю.“, ЕИК, чрез адв. Х. И., да заплати на Д. Я. Т., ЕГН *****, в общ размер 1600.00 лв. (хиляда и шестстотин лева), представляваща разноски за адвокат и възнаграждение за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред ОС – Благоевград в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____